

ZEJDŹ Z KANAPY

COŚ Z SIEBIE

Nie chciałbym nikogo obrazić, ale napętnia mnie bólem, kiedy spotykam ludzi młodych, którzy zdają się być przedczesnymi „emerytami”. **Papież Franciszek**

Magdalena Chyłka: Papież powiedział te słowa na Błoniach, kiedy słuchaliśmy tłumaczenia przez jedną słuchawkę w kilka osób. To sprawiło, że z uwagą wsłuchiwałam się w jego przemowę. I pamiętam, jak mocno uderzyło mnie to, co powiedział o młodych ludziach, którzy stali się „staruszkami”. Wciąż przypominam sobie wezwanie Ojca Świętego: „nie bądźcie starymi”.

„Prawda jednak jest inna: kochani młodzi, nie przyszliśmy na świat, aby «wegetować», aby wygodnie spędzić życie, żeby uczynić z życia kanapę, która nas uspi; przeciwnie, przyszliśmy z innego powodu, aby zostawić ślad”.

To zdanie Papież wypowiedział podczas czuwania w Brzegach. Najbardziej utkwiło mi w pamięci, zainspirowało. Wstać z kanapy, dać coś od siebie w Kościele i w życiu, zrobić coś. To jest ważne, aby zostawić po sobie ślad, nie wegetować. To m.in. te słowa zmotywowały mnie do zaangażowania się w organizację Sylwestra z Ubogimi w Krakowie. Tutaj cieszymy się z każdej nowej osoby i każdej drobnej rzeczy. W ten sposób powierzamy to wszystko Panu Bogu.

W codzienności nauczyłam się bardziej zwracać uwagę na ludzi, na sposób przeżywania życia i cieszenia się nim. Może ogólnie to brzmi, ale właśnie o to chodzi: bardziej skupiać się na radosnych chwilach, nie robić z siebie „staruszką”, czerpać z życia i wykorzystywać szanse, które Pan Bóg daje, codziennie.

Wysłuchała: M. C.

Archiwum Maciej Chyłki

Magdalena Chyłka – studentka III roku marketingu i komunikacji rynkowej. Podczas Światowych Dni Młodzieży przewodnicząca komitetu w parafii Pana Jezusa Dobrego Pasterza w Krakowie. Zajmowała się sprawami organizacyjnymi oraz komunikacją z grupami.

Inicjatywa Sylwestra z Ubogimi powstała na początku lat 90. w Katowicach. Klerycy ze Śląskiego Wyższego Seminarium Duchownego wychodzili na ulice, aby witać Nowy Rok na dworcu kolejowym wspólnie z bezdomnymi. W kolejnych latach przeniesiono się ze świętowaniem do domu Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Miłości. Z roku na rok ubogich przybywało, więc w 2014 r. organizatorzy, we współpracy ze świeckimi wolontariuszami i darczyńcami, przygotowali prawdziwą imprezę sylwestrową przy pięknym, zastawionym suto stole, z zabawą prowadzoną przez wodzireja.

Magdalena rok temu brała udział w śląskiej imprezie jako wolontariusz. W tym roku, wspólnie z przyjaciółmi i ludźmi dobrej woli po raz pierwszy organizuje Sylwestra z Ubogimi w Krakowie. Zaprasza wszystkich do zaangażowania się w pomoc. Przewidywanych jest od 150 do 200 gości. Będą to osoby bezdomne i ubogie, pozostające pod opieką krakowskich instytucji. Otrzymają imienne zaproszenie, po którym będą weryfikowani. W planie wspólna zabawa, konferencja Henryka Krzosa (człowieka, którego Bóg wyciągnął z alkoholizmu i bezdomności) oraz Eucharystia o północy.

– Oczywiście, może się zdarzyć, że ktoś będzie niezadowolony albo będzie narzekał. Ale spodziewamy się też ludzi, którzy będą chcieli rozmawiać, otworzyć się – mówi Magdalena i wspomina, że sama zastanawiała się, czy będzie miała tematy do rozmowy podczas Sylwestra. – Obawy nie sprawdziły się, ci ludzie również umieją się bawić tak jak my – mówi.

W sylwestrze można wziąć udział, zgłaszając się do wolontariatu, wpłacając datkę, przygotowując jedzenie lub kupując rzeczy na prezenty dla ubogich bądź modląc się. Więcej informacji: kontakt@krakow.sylwesterzubogimi.pl. **Małgorzata Czekaj**

SMS-Y Z KONGA (2)

S. Anna Nowakowska CSA

Ciąg dalszy wieści z anielskich misji w Kongu. Artykuł w 43. numerze „Niedzieli Młodych” o tym samym tytule poruszył wielu z naszych czytelników. Za co bardzo dziękujemy! Czujemy się więc w radosnym obowiązku przekazać kolejną porcję SMS-ów z przedszkola w środku Afryki

S. ANNA NOWAKOWSKA CSA

3 listopada

Piszę, by powiedzieć DZIĘKUJĘ!!!! Jestem wzruszona. Siostry z Polski piszą o pierwszych ofiarach złożonych dla dzieci. Dar SERCA dla maluchów w sercu Afryki!!! Moje serce też szybciej i radośniej bije. Bogu dzięki za dar serca ofiarodawców z USA, Anglii i Polski. Przekazałam tę radosną nowinę w przedszkolu. Dzieci się cieszą i modlą codziennie rano na rozpoczęcie zajęć z naszych „Aniołów”.

8 listopada

Wiesz, ten artykuł w „Niedzieli” i ofiary, i mój uczeń, który wpłaca każdego miesiąca dziesięcinę ze swoich zarobków na pomoc dla przedszkola... To wszystko jest OPATRZNOŚCOWE. Nic, tylko DZIĘKOWAĆ. BÓG JEST WIELKI.

11 listopada

Za pierwsze ofiary z Polski kupiłam zabawkę dla moich milusińskich. Radosny początek

dnia. Dzieci widząc mnie niosącą reklamówkę, towarzyszą mi przez całą drogę do przedszkola i zaciekawione próbują dojrzeć, co jest w środku. Ciekawość została nagrodzona. Kiedy pokazuję lalki, 3-letni Krzysiek krzyczy z całych sił: „Siostry, daj mi dziecko!”. Nie przesłyszałam się, kilkakrotnie upomina się o dziecko. Uświadamiam sobie, że pierwszy raz w życiu widzi lalkę i nie zna nazwy zabawki. Dla dzieci nowością są książeczki, auta, lalki, plastikowe klocki do konstrukcji. Takie rzeczy widzą i mogą wziąć do swoich rąk pierwszy raz w życiu.

Widok ich uśmiechniętych i szczęśliwych twarzy ścisną mi gardło i czuję, jak pocałują mnie.

21 listopada

Jeden dzień z życia... Taki sobie poniedziałek. Od rana nie ma wody, bo ktoś zakręcił zawory we wsi (działanie zamierzone). W przedszkolu niby normalnie, ale dzieci z gorączką i chore. Wracam do domu i mam zamiar zrobić kuche ciastka. Dzwoni przełożona, abym przyszła do szpitala – trzeba pomóc przy aparacie z tlenem. Sezon malaryczny. Szpital pęka w szwach. Na pediatрії dwoje dzieci na jednym łóżku i już brakuje miejsc. Pomagałam w sali dla dorosłych do opieki nad czwórką dzieci. Szybko nauczyłam się obsługi aparatu do mierzenia poziomu tlenu i drugiego aparatu do podawania tlenu dzieciom.

Na jednym łóżku dwoje niemowlaków, jeden już podłączony do kroplówki i do tlenu, drugi dostaje zastrzyk. Co 10 min sprawdzam poziom tlenu i podłączam dzieci na zmianę do aparatu. W szpitalu tylko

dwa aparaty do tlenu. Na drugim łóżku 8-letnia dziewczynka z kroplówką i tlenem i 4-letni chłopiec, który przyjmuje krew i tlen. Co jakiś czas wpada pielęgniarka – mierzy temperaturę, sprawdza kroplówkę, podaje leki, uzupełnia kartę pacjenta i idzie do następnej sali. Rundę robią też lekarze. Modlę się, aby nasz agregat prądowórczy wytrzymał i działał.

Wychodzę po godz. 18. Jest już ciemno na dworze. Lekarz przyjmuje ostatnich pacjentów (dziś przyjął już ponad 50 chorych). W laboratorium nadal pracują dwaj laboranci. Tak późno jeszcze nie wracałam. Dobrze, że w telefonie mam latarkę.

28 listopada

Pozdrawiam z Kibeho. Jestem na południu Rwandy, gdzie 35 lat temu Maryja ukazała się uczennicom jednej ze szkół. Dziś wspomniała uroczystość w sanktuarium Matki Słowa.

Są pielgrzymi z 11 państw. W tym grupy z Polski, Słowacji, USA i krajów afrykańskich. U stóp Matki powierzam wszystkich naszych dobroczyńców i przyjaciół.

30 listopada

U mnie Adwent w pełnym słońcu. Rorat tu nie ma i jakoś tak egzotycznie. W kaplicy wieniec adwentowy. Mamy w planie spędzić święta w Rwandzie razem ze współsiostrami.

1 grudnia

Dziś płacę robotnikom pensję. Muszę policzyć obecności, chorobowe itp. Robię to dopiero drugi raz. Płacę im w dolarach i frankach – jak kto chce. Kurs dolara się zmienia. Liczę wszystko przy każdym robotniku. Te pieniądze to chyba za pokutę mam ;)

11 grudnia

Dziś widziałam zdjęcia z kiermaszu świątecznego w Zalesiu Dolnym. Dobroczynicy z parafii Matki Bożej Wspomożenia Wiernych zorganizowali go już po raz kolejny na rzecz pomocy moim kongijskim przedszkolakom. Jestem poruszona ich dobrocią.

14 grudnia

Porobiłam już trochę planów świątecznych. Zorganizujemy przyjęcie dla dzieci. Kupimy ryż, fasolę, warzywa, mięso. A jak mięso, to impreza!!! Mięso jest tylko z okazji świąt, czyli dwa razy w roku. Z okazji Bożego Narodzenia (czyli tylko raz w roku) dzieci otrzymują prezent od rodziców, najczęściej jest to nowe ubranie. My też chcemy przygotować drobne prezenty. Będzie to możliwe dzięki ludziom dobrej woli, którzy przez dar serca wywołują radość i szczęście na twarzach przedszkolaków.

20 grudnia

„A na ziemi pokój ludziom dobrej woli!”. Niech Chrystus, Książę Pokoju, udzieli obfitego błogosławieństwa i wielości łask w czasie świąt i w Nowym 2017 Roku tym wszystkim, którzy przez dar serca i modlitwę wspierają naszą misyjną posługę i naszych podopiecznych w Kongu. Bóg zapłać. Aksanti sana.

Wszystkim, którzy zechcą wesprzeć działalność s. Anny w Kongu i jej przedszkolaki, podajemy numer konta: Sekretariat Misyjny Zgromadzenia Sióstr od Aniołów, ul. Broniewskiego 28/30, 05-510 Konstancin-Jeziorna: 70 8002 0004 0209 2858 2002 0001 z dopiskiem: PRZEDSZKOLE KONGO

Pielgrzymka Zaufania przez Ziemię

Kolejne Europejskie Spotkanie Młodych, zainicjowane przez br. Rogera z Taizé, już za kilka dni.

Tym razem na przełomie 2016 i 2017 roku na młodych ludzi czeka Ryga. Na pewno będzie to, jak zwykle, znak nadziei w obliczu przeciwności i motywacja do odnowienia entuzjazmu młodej Europy. Jaka Łotwa 28 grudnia 2016 r. przywita Pielgrzymkę Zaufania przez Ziemię? Jaki rys charakterystyczny będzie miało spotkanie w miejscu, gdzie żyje tak liczna grupa chrześcijan prawosławnych? O tym wszystkim w „Niedzieli Młodych” z datą 15 stycznia 2017 r.

